

Jeg kommer derefter til Andragendet Nr. 85 fra Saks-købing Byraad, som gaar ud paa, at der maa blive oprettet et Told-oppebørselskontrolrørembede i Saks-købing. Saks-købing er et af de Toldsteder, der bleve nedlagte i Henhold til Paabudet i Loven af 24. Marts 1899, som foreskrev Nedlæggelse af 10 Toldsteder. Det Kvantum Varer, som indføres til Saks-købing, har været saa ringe, at der ikke er fundet Anledning til at opretholde dette Toldsted. Hvis man vilde tage Andragendet fra Saks-købing Byraad til Følge, vilde det i Virkeligheden være enstydigt med, at man nu slog en Streg over den Beslutning, som er tagen i Loven af 24. Marts 1899, en Beslutning, der, selv om den maaske ikke har medført særdeles store Besparelser for Statskassen, dog maa siges at gaa i den Retning, som man her i Tinget finder at burde hævde, at der ikke skal opretholdes flere Embeder, end nødvendigt er for Stats-tjenestens Skyld. Jeg maa derfor fraraade at vedtage Henvisning af det nævnte Andragende.

Ordføreren (Jens Busk): Jeg takker den højtærede Minister for hans velvillige Udtalelser om de Andragender, som Udvalget er enigt om at henvise til ham. Det har ikke været Udvalgets Mening med Hensyn til dem, der have stillet sig noget trivlsomt for os, at vi absolut vilde forlange, at Ministeren straks skulde gaa med til at give større Summer ud, f. Eks. lige over for Hr. Klein. Lige over for Invaliden har Ministeren loyalt forandret sit Standpunkt af den Grund, at der er kommet nogle Erklæringer fra Folk, der vare Soldater sammen med ham, og det er naturligt, at Sagen stiller sig anderledes nu, end den har gjort tidligere.

Saa er der to ærede Medlemmer, nemlig de ærede Medlemmer for Saks-købing (Rørdam) og Frederiksberg (Ellinger), der have stillet Ændringer. Til det ærede Medlem for Saks-købing vil jeg sige, at det kan være meget kedeligt for Saks-købing intet Toldsted at have. Jeg er selv som Repræsentant for Ribekrødsen i det Tilfælde, at man paa flere Steder i min Valgkreds har maattet friste den samme tunge Skæbne, idet der der har været nogle Toldsteder, som ere bleve nedlagte efter den ny Toldlov, og det har jeg saamænd haft megen Fortræd af, idet de paagældende Egenes Beboere paa flere Maader have følt sig brøstholdne derved. Men naar vi vilde spørre Penge ved at indskrænke Embedsstanden, maa vi naturlig-

vis ogsaa gaa de Veje, som ere nødvendige for at gøre det, og baade det ærede Medlem for Saks-købing og jeg have, som sagt, maattet friste den tunge Skæbne, at der er blevet nedlagt Toldsteder for os, som Befolkningen ingenlunde har været glad ved at faa nedlagt. Og jeg har i den Anledning været Genstand for ikke saa lidt Pression. Naar nu den ærede Ændringsforslagsstiller hørte Ministerens Udtalelser, tror jeg, at han gavner Sagen i alt Fald foreløbig bedst ved at tage sit Ændringsforslag tilbage, thi jeg har ingen Bemyndigelse til paa Udvalgets Vegne at anbefale, at man skulde henvise Sagen trods Ministerens Udtalelser.

Saa er der det ærede Medlem for Frederiksberg. Jeg hørte med stor Opmærksomhed paa hans Tale, og han gav jo en hel Del Oplysninger, som Udvalget ikke har kendt tidligere, og som egentlig for saa vidt staa i Modstrid med de Udtalelser, Finansministeren kom med i Udvalget. Derfor vil jeg sige, at jeg ikke vil være uvillig til for mit Vedkommende, om jeg lever og er her paa samme Plads ad Aare, at være med til at tage denne Sag op til velvillig Behandling og yderligere Undersøgelse. Men jeg har ingen Bemyndigelse til paa Finansudvalgets Vegne at kunne foreslaa dette Andragende henvist. Finansudvalget maatte saa have Møde derom, og jeg maatte der have Bemyndigelse til at foreslaa Andragendet henvist. Da det ærede Medlem nu ikke kan gavne Sagen ved, at hans Forslag mulig bliver forkastet, vil jeg anmode ham om at tage det tilbage og henstille til ham næste Aar at komme igen med sit Andragende. Det kan da være, at vi, naar det kommer frem til ny Undersøgelse, og vi faa alle disse gode Grunde og Oplysninger, som det ærede Medlem kom med, og Finansudvalget faar forhandlet med Ministeren, mulig kunde komme til et Resultat for vedkommende Mand. Men efter den Maade, hvorpaa den ærede Finansminister tog Sagen, og efter de Oplysninger, som hidtil have foreligget for Udvalget, kunne vi virkelig ikke foreslaa Tinget at henvise denne Sag. Jeg vil derfor opfordre det ærede Medlem til at tage sit Ændringsforslag tilbage og saa ad Aare se, om det er muligt at faa denne Sag rettet. Det er jo ikke noget Livsspørgsmaal for den paagældende Grosse- rer, antager jeg, enten han faar de 12—14—1500 Kr. — om han faar saa mange — i Aar eller til næste Aar. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil tage min Henstilling til Følge, saa kunne vi maaske se paa Sagen en anden Gang.